

18
баща си осѣченъ отъ коньжтъ съ една саба въ главата. Повървелъ малко, и попыталъ за майка си, и като се наѣчилъ лѣкавшината Анаксархова, зелъ 800: мѣжы откраны, и пристигналъ Анаксарха, на рѣката която се назовавала Местосъ, и го фаналъ живъ. Завелъ го хемемъ полѣмржтжвъ предъ Філіппа, и рекълъ: отче, стани потапчи неприѣтелжтъ си. Тогава Філіппъ станалъ съ малко дѣша, и рекълъ: Анаксархе, не-смысли ли, пріѣтелството гдѣто ти направихъ, и даровете които ти дадохъ кога отиваше въ персія, но си дошелъ тѣка при мене съ лѣкавшина като діаволъ, и ме лиши животжтъ; чашата съ която ма си послѣжилъ, да ѣ окѣсишъ и ты, и така мѣ претисналъ главата, и извадилъ ножжтъ си, и го заклалъ.

ФІЛІППЪ МОЛИТСТВОВА АЛЕКСАНДРА.

Філіппъ като убилъ Анаксарха, обжрна се камъ Александра, и рекълъ съ голѣмъ гласъ: Сичката ми жалость обжрна се малко на радость, иди и ты дѣше сѣдѣжъ противникжтъ си. Послѣ молиествовалъ Александра, и рекълъ: Сынокъ, иди, главы те на-сичкіатъ свѣтъ да ти са поклонѣтъ, и твоѣта рѣка да е отгоре на сичкіжтъ свѣтъ.

СМЪРТЬ ФІЛІПОВА.

Філіппъ като изрекълъ тѣа дѣмы, и издѣхналъ. Тогава началниците Македонски вѣспре-лисе, и рекаи сичките единогласно на Александра: Многа лѣта твоѣ царь Александре! Александръ былъ 15: години когато се воцарилъ: Олимпіада сѣдела и спалаковала Філіппа чинно. Тѣр-